Instanţa de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) (jud. Viorica Dodon)
Dosarul nr. 3r-394/23 (2-23055219-02-3r-25082023)

Republica Moldova
Curtea de Apel Chişinău
D E C I Z I E

23 noiembrie 2023 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Dașchevici Grigore şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului Administrativ al RM, fără ședință de judecată recursul declarat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 iulie 2023, adoptată la cererea depusă de S.C. „Horus" S.R.L. privind suspendarea executării actului administrativ contestat, în cauza de contencios administrativ intentată de S.C. „Horus" S.R.L. împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică cu privire la anularea actelor administrative.

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Colegiul

c o n s t a t ă :

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

La data de 13 aprilie 2023 S.C. „Horus" S.R.L. a depus acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică prin care a solicitat a solicitat suspendarea prescripţiei şi măsurilor restrictive aplicate prin procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, până la pronunţarea unei hotărâri definitive şi irevocabile, pe marginea litigiului; anularea procesului-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023; anularea deciziei nr. 10/23 din 14 martie 2023 prin care s-a respins cererea prealabilă.

Prin încheierea din 25 aprilie 2023 a fost admisă cererea reclamantei S.C. „Horus" S.R.L. privind suspendarea prescripţiei şi măsurilor restrictive aplicate prin procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023. Încheierea a fost contestată cu recurs.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2023 a fost admis recursul depus de Agenția pentru Supraveghere Tehnică și anulată încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 25 aprilie 2023, cu adoptarea unei noi încheieri prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea reclamantului S.C. „Horus" S.R.L. privind suspendarea prescripției și măsurilor restrictive aplicate prin procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile, pe marginea litigiului.

La data de 17 iulie 2023, reclamanta S.C. „Horus" S.R.L. a mai depus o cerere prin care a solicitat suspendarea executării actului administrativ individual.

În argumentarea cererii de suspendare reclamanta S.C. „Horus" S.R.L. indică că la data de 24 februarie 2023 Agenţia pentru Supraveghere Tehnică i-a adus la cunoştinţă

procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023 întocmit în urma controlului inopinat efectuat în temeiul art. 19 alin. (1), adresării Ministerului Infrastructurii şi Dezvoltării Regionale nr. 10/2-691 din 06 februarie 2023 şi notei de motivare nr. 6/23 din 14 februarie 2023, la obiectul – construcţia ansamblului rezidenţial pe terenurile cu numerele cadastrale ***** şi *****.

Nefiind de acord cu procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, considerându-l neîntemeiat şi ilegal, l-a contestat cu cererea prealabilă nr. 55/23 din 01 martie 2023.

La data de 14 martie 2023, ora 09.00 a fost stabilită şedinţa de examinare a cererii prealabile de către Consiliul de Soluţionare a Disputelor din cadrul Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică.

La finele şedinţei pentru examinarea cererii prealabile, în urma argumentelor şi probelor prezentate, s-a concluzionat faptul că procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023 va fi revocat.

La data de 15 martie 2023 a recepţionat decizia nr. 10/23 din 14 martie 2023, prin care s-a decis respingerea ca nefondată a cererii prealabile depusă de către „Horus" S.R.L. asupra procesului-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023 şi menţinerea legalităţii acestuia.

Pe cale de consecinţă a înaintat acţiune de contencios administrativ la Judecătoria Chişinău (sediul Râşcani), în vederea apărării drepturilor şi intereselor vătămate, pe cale judiciară, deoarece menţinerea în vigoare a procesului-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023 afectează grav atât interesele reclamantului, cât şi ale investitorilor, care au procurat bunuri imobile în blocurile locative, construcţia cărora a fost sistată prin actul contestat.

Atrage atenţia instanţei de judecată că construcţia ansamblului rezidenţial pe terenurile cu numărul cadastrale ***** şi ***** se execută în baza autorizaţiei de construire nr. ***** din 31 martie 2022, care a fost eliberată de către Primăria municipiului Chişinău, în baza documentaţiei de proiect întocmită, verificată şi avizată de către persoanele autorizate în acest sens. Astfel, construcţia blocurilor locative pe terenul cu numărul cadastral ***** este absolut legală şi în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Cât, despre procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023 şi decizia nr. 10/23 din 14 martie 2023 prin care a fost respinsă cererea prealabilă, le consideră neîntemeiate şi ilegale din următoarele motive.

Temeiul controlului invocat în procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023 şi anume art. 19 alin. (1), fără a fi indicat din care act normativ este acest art. 19 alin. (1), reprezintă o ilegalitate din partea organului de control, care duce la nulitatea acestuia.

Menționează că chiar dacă s-a avut în vedere art. 19 alin. (1) Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, atunci nu este clar care anume punct, din cele 7 prevăzute de lege, a servit drept temei pentru iniţierea controlului inopinat. Or, în situaţia în care nu este indicat care anume punct din cele 7 prevăzute de Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 a servit ca temei pentru efectuarea controlului inopinat, menționează că este un abuz din partea organului de control şi totodată lipsiţi de posibilitatea de a se apăra conform legislaţiei în vigoare.

Mai mult ca atât, conform art. 19 alin. (6) Legea nr. 131 din 08 iunie 2012, în cadrul controlului inopinat pot fi supuse controlului doar aspectele care au servit ca temei pentru iniţierea controlului, conform alin. (1).

Astfel, în situaţia în care în procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023 nu a fost indicat temeiul concret al controlului sunt în imposibilitate de a cunoaşte, dacă persoanele care au efectuat controlul au respectat prevederile Legii nr. 131 din 08 iunie 2012, în special art. 19 alin. (6) din această lege.

În altă ordine de idei, menţionează faptul că nu pot fi de acord cu cele indicate în procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023 şi anume compartimentul „Constatările şi rezultatele controlului".

Cu referire la faptul invocat că nu există declaraţia privind demararea lucrărilor de construcţie autorizate conform prevederilor legale depusă la Agenţie, menţionează că acest aspect nu reprezintă o încălcare din partea „Horus" S.R.L., or, conform art. 23 Legea nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie, beneficiarul este obligat în termen de 10 zile lucrătoare până la începerea lucrărilor autorizate, să informeze Agenţia pentru Supraveghere Tehnică, Agenţia Naţională Arheologică, doar în cazul siturilor arheologice protejate si al zonelor lor de proiecţie. Mai mult ca atât, conform art. 23 alin. (2) Legea nr. 163 din 09 iulie 2010, dacă solicitantul (beneficiarul) nu a prezentat declaraţia în modul şi în termenul stabilit la alin. (1) şi se constată faptul începerii lucrărilor, data începerii lucrărilor se consideră ca fiind ziua următoare datei de emitere a autorizaţiei de construire/desfiinţare.

Cu referire la aspectul invocat precum că nu se completează Cartea tehnică a construcţiei cap. B, inclusiv verificarea completării, semnării şi ştampilării proceselor-verbale privind verificarea calităţii lucrărilor ascunse şi în faze determinante, nu este de acord cu cele menţionate, deoarece acest fapt nu corespunde realităţii, or, completarea Cărţii tehnice la obiectul – construcţia ansamblului rezidenţial pe terenurile cu numerele cadastrale ***** şi *****, inclusiv verificarea completării, semnării şi ştampilării proceselor-verbale privind verificarea calităţii lucrărilor ascunse şi în faze determinante, se execută cu respectarea întocmai a regulamentelor şi actelor normative în vigoare, fapt care poate fi demonstrat prin prezentarea Cărţii tehnice şi tuturor actelor necesare în acest sens, în instanţa de judecată.

Nu este de acord nici cu aspectul invocat, precum că nu este asigurat şantierul de construcţie cu documente normative, norme compoziţionale, fişe tehnice, etc., or, aşa cum s-a comunicat şi în timpul efectuării controlului, şantierul este asigurat cu documente normative, norme compoziţionale, fişe tehnice, etc. în format electronic.

Cât priveşte aspectul invocat că nu se respectă distanţele minime dintre rezervorul suprateran cu gaze al staţiei multicarburant şi construcţiile de pe terenurile cu numărul cadastrale ***** şi ***** capitolul nr. 4, pct. 4.3 din normativul în construcţii NCM G.05.03- 2013, la fel, nu este de acord, or, la etapa executării lucrărilor de construcţie sunt respectate toate distanţele normative necesare în acest sens.

Astfel, în susţinerea acţiunii, menţionează faptul că în procesul-verbal de control greşit s-a făcut trimitere la normativul în construcţii NCM 0.05.03-2013, deoarece prevederile pct. 1 şi 2 al normativul NCM 0.05.03-2013 „Staţii multicarburant de alimentare a autovehiculelor cu combustibil lichid, hidrocarburi gazoase lichefiate şi gaz natural comprimat", expres prevăd faptul că acest normativ se referă la proiectarea şi construcţia staţiilor multicarburant pentru alimentarea cu combustibil a autovehiculelor şi nicidecum nu se referă la proiectarea şi construirea obiectivelor aflate în afara staţiilor multicarburant.

Contrar celor indicate de Comisia de control în procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, capitolul 4, pct. 4.3 din normativul în construcţie NCM

C.05.03- 2013 prevede expres faptul că SMAA se admite a fi amplasate în limitele localităţii şi în afara ei, de regulă, din partea direcţiei preponderente a vântului, relativ cu clădirile locuibile, sociale şi de producţie. Distanţa minimală de la clădirile şi instalaţiile, care nu se referă la SMAA sunt aduse în tabelul 4.2. Astfel, atât din prevederile pct. 4.3, cât şi din tabelul 4.2 din normativul NCM C.05.03-2013 urmează a fi respectate careva distanţe indicate de la construcţiile şi instalaţiile deja existente şi care corespund criteriilor menţionate în tabelul 4.2.

Indică reclamanta că în cazul său atât la ziua efectuării controlului, cât şi până la darea în exploatare a construcţiilor proiectate pe terenul cu numărul cadastral ***** nu urmează a fi aplicat normativul în construcţie NCM G.05.03-2013, deoarece pe toată această perioadă obiectul – construcţia ansamblului rezidenţial pe terenurile cu numerele cadastrale ***** şi ***** este un şantier în construcţie unde nu au şedere permanentă 500 persoane şi mai multe. Astfel, pe toată perioada executării lucrărilor de construcţie la obiectul construcţia ansamblului rezidenţial „Horus" S.R.L. este obligată să respecte Regulile generale de apărare împotriva incendiilor în Republica Moldova, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 847 din 07 decembrie 2022, reguli care se respectă şi vor fi respectate de către ea şi în continuare.

În altă ordine de idei, menţionează „Horus" S.R.L. faptul că până la darea în exploatarea a blocurilor de locuit, va întreprinde toate măsurile necesare astfel încât să fie respectate zonele de protecţie a Staţiei multicarburant din zonă, fără a afecta cumva activitatea acesteia şi fără a supune riscurilor viaţa, sănătatea şi proprietatea persoanelor, cât şi mediul înconjurător.

Atrage atenţia instanţei de judecată că de comun acord cu proprietarul Staţiei multicarburant au demarat deja procesul de strămutare a rezervorului de gaz lichefiat, astfel încât pe viitor să nu fie afectată zona de protecţie a acestuia, iar la data de 28 noiembrie 2022 a fost obţinut Certificatul de urbanism pentru proiectare nr. CU-0001067.

Cât priveşte prescripţia înaintată, de a asigura respectarea distanţelor minime dintre rezervorul suprateran cu gaze al staţiei multicaburant şi construcţiile în litigiu, capitolul nr. 4, pct. 4.3 din normativul în construcţie NCM 0.05.03-2013 o consideră ilegală, or, după cum deja s-au expus este absolut ilegal prescrisă respectarea unui normativ în construcţii, străin speţei.

Având la bază cele menţionate, nu este de acord nici cu măsurile restrictive aplicate, şi anume, sistarea tuturor tipurilor de lucrări la distanţa de 120/100 m conform tab. 4.2. din NCMG. 05.03-2013, or, aceste măsuri restrictive sunt aplicate greşit şi ilegal de către persoanele care au efectuat controlul, deoarece aşa cum au indicat normativul în construcţie NCM 0.05.03-2013 nu urmează a fi aplicat la caz, deoarece ansamblul rezidenţial reprezintă un şantier în construcţii, care trebuie să respecte Regulile generale de apărare împotriva incendiilor în Republica Moldova, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 847 din 07 decembrie 2022 şi nu distanţa de 120/100 m, prevăzută absolut ilegal în procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023.

Totodată, având la bază ilegalităţile comise de către persoanele care au efectuat controlul şi au întocmit cu încălcarea prevederilor Legii nr. 131 din 08 iunie 2012, procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, care au fost indicate şi probate, cât şi riscul ridicat de a prejudicia considerabil „Horus" S.R.L. şi persoanelor fizice şi juridice care au achiziţionat deja bunuri imobile în complexul dat, iar din cauza sistării lucrărilor nu vor primi la timp aceste bunuri imobile, consideră absolut necesar

suspendarea executării prescripţiei şi măsurilor restrictive aplicate prin procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, până devenirea definitivă a hotărârii judecătoreşti pe caz.

Atrage atenţia instanţei de judecată asupra faptului că deşi s-a solicitat suspendarea executării actului administrativ contestat, fiind în prezenţa motivelor de suspendare, pârâtul nu s-a expus asupra acestui fapt, ceea ce contravine prevederilor în vigoare.

Or, conform prevederilor art. 172 alin. (1) Cod administrativ, dacă un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui până la finalizarea procedurii prealabile. Alin. (2) prevede că, motivele suspendării sunt: existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Având în vedere că existau suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, contestat şi totodată persista pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, s-a solicitat instanţei de judecată suspendarea executării prescripţiei şi măsurilor restrictive aplicate prin procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, până la pronunţarea unei hotărâri definitive şi irevocabile, pe marginea litigiului apărut.

Atrage atenţia partea reclamantă că în contextul reglementărilor Codului de procedură civilă şi Codului administrativ, orice cerere sau demers formulată de participanţii procesului nu sunt de unică folosinţă, astfel ele pot fi utilizate ori de câte ori situaţia o cere pentru a se asigura protecţia eficientă a drepturilor procesuale, ca aspect al dreptului la un proces echitabil. În particular, cererile de suspendare sau în sens larg, măsurile provizorii pot fi solicitate de persoanele interesate şi afectate de actele administrative contestate, atunci când apar noi temeiuri în acest sens, iar riscurile (cu caracter alternativ) regăsite la art. 172 Cod administrativ persistă.

În acest segment, menționează că, prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 06 iulie 2023, s-a relevat că prima instanţa greşit a concluzionat că, în speţă, ar fi aplicabile prevederile art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, invocând că actul administrativ contestat urmează a fi suspendat şi în vederea prevenirii unor pagube iminente, având în vedere Recomandarea Curţii Europene nr. (88)8 din 13 septembrie 1989 privind protecţia provizorie acordată de instanţă pe probleme administrative. Or, judecătorul primei instanţe nu a ţinut cont de faptul că, contrar prevederilor art. 93 Cod administrativ, reclamantul nu a prezentat careva probe confirmative care ar demonstra existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, astfel că instanţa de judecată este în imposibilitate să dispună suspendarea actului administrativ numai în baza simplei invocări de către reclamant a prevederilor art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ.

Deci, instanţa de recurs a constatat că existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil a fost doar invocat de către „Horus” S.R.L., nu şi probat.

Prin urmare, pentru a înlătura această inadvertenţă şi a proba plauzibil acest aspect, prezintă instanţei noi temeiuri şi argumente concludente, precum şi declaraţia pe proprie răspundere ce vizează prejudiciul iminent cauzat prin actul administrativ criticat.

Pe această undă de idei, consideră că este imperioasă suspendarea executării prescripţiei şi a măsurilor restrictive intrinseci procesului-verbal de control al Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică nr. *****din 17 februarie 2023, pentru a salvgarda drepturile legitime ale „Horus” S.R.L. şi a evita încălcarea ireversibilă a acestora, pentru motivele ce succed.

Citînd prevederile art. 3, art. 6, art. 10 alin. (1), art. 16, art. 21, art. 22, art. 30, art. 60, art. 137 , art. 189 alin. (1), art. 224 alin. (1) lit. a), art. 172, art. 214 Cod administrativ, partea reclamantă a menționat că, din moment ce supra au fost invocate şi argumentate elocvent încălcările materiale şi procedurale admise de Agenţia pentru Supraveghere Tehnică la emiterea actului administrativ, o analiză sumară a alegaţiilor reclamantului şi o incursiune superficială exercitată asupra actului administrativ contestat, aduce în vizorul oricărui observator obiectiv şi rezonabil, *prima facie,* vicii care pun la îndoială rezonabilă şi serioasă legalitatea procesului-verbal de control nr. PV-AST- 2023-0081 din 17 februarie 2023.

Menţionează că respectivele deficienţe fac să planeze în privinţa actului administrativ supus controlului judecătoresc semne de întrebare focusate pe substanţa actului administrativ care pot fi confirmate sau infirmate în definitiv doar după o examinare minuţioasă şi multiaspectuală a fondului cauzei însă până la derularea exerciţiului dat, la această fază procesuală se impune suspendarea executării actului administrativ a cărei prezumţie de legalitate se va afla în stare imponderabilitate până la soluţionarea definitivă a litigiului deferit judecăţii.

Subliniază că procedura administrativă a derulat defectuos, Agenţia pentru Supraveghere Tehnică a încălcat o serie de principii în acest sens: cercetarea din oficiu (art. 22), imparţialitatea (art. 25), proporţionalitatea (art. 29), securitatea raporturilor juridice (art. 30), cooperarea (art. 34). La fel, Agenţia pentru Supraveghere Tehnică a desconsiderat faptul că, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis (art. 94).

Condiţia de la art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ este pertinentă. Ca şi în cazul motivului de suspendare prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, suspendarea actului administrativ pentru temeiul din art. 172 alin. (2) lit. b) Codul administrativ are menirea de a institui un efect suspensiv în funcţia de titlu executoriu al actului administrativ individual defavorabil, pentru a nu admite prejudicierea ireparabilă a drepturilor subiective ale persoanei.

Prin pericol iminent trebuie de înţeles un proces nefast pe punctul de a se iniţia şi care nu poate fi evitat. Aspectul respectiv urmează să fie interpretat şi aplicat în conformitate cu principiul proporţionalităţii ingerinţei în drepturile persoanei şi durata procesului de contencios administrativ.

Noţiunea de prejudicii ireparabile are semnificaţia de daune aduse drepturilor subiective ale reclamantului, în sensul art. 17 din Codul administrativ, care nu pot fi reparate sau repararea lor reieşind din importanţa dreptului revendicat şi durata procesului este una iraţională sau anevoioasă.

În speţă, prin procesul-verbal de control al Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică nr. *****din 17 februarie 2023 au fost prescrise măsuri restrictive intruzive care paralizează activitatea economică a „Horus” S.R.L. Or, prin actul contestat sunt impuse restricţii cu

efecte pecuniare substanţiale care afectează gestiunea curentă a societăţii şi care ar putea genera insolvenţa întreprinderii reclamante, precum şi afectarea drepturilor celor care interacţionează cu aceasta, inclusiv diminuarea veniturilor, disponibilizarea personalului angajat la întreprinderea reclamantă şi afectarea capitalului propriu. Tot, în sensul art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, se afectează, prin ricoşeu, iremediabil şi dreptul la iniţiativă economică.

Dincolo de orice dubiu rezonabil, este evident că implementarea procesului-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, inevitabil afectează întreaga activitate economică a întreprinderii reclamante, colateral relaţiile acesteia cu persoanele terţe contractante existând riscul ca acea speranţă legitimă a întreprinderii de a obţine venit nestingherit să fie ştirbită *per se.* Până la proba contrară se prezumă verosimilitatea celor susţinute de reclamant şi buna-credinţă în exercitarea cererii disputate.

Declaraţia pe propria răspundere semnată de către administratorul „Horus" S.R.L. atestă indubitabil faptul că procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023 generează o serie de prejudicii: imposibilitatea achitării salariilor angajaţilor companiei care sunt în număr de 190 angajaţi şi au o retribuire a muncii în jur de 1326000 lei; riscul ridicat de a intra în incapacitate de plată cu intentarea procesului de insolvabilitate şi incapacitatea onorării obligaţiunilor contractuale în raport cu cumpărătorii care au investit în construcţia ansamblului rezidenţial din municipiul Chişinău, strada Tudor Vladimirescu, 1/8, iar la moment conform extraselor din actele de constituire a condominiului sunt înjur de 180 cumpărători; imposibilitatea respectării termenelor de dare în exploatare a blocurilor de locuit din municipiul Chişinău, strada Tudor Vladimirescu, 1/8, fapt care ar duce la naşterea penalităţilor şi obligativitatea achitării lor prin efectul legii, aferente contractelor de vânzare-cumpărare, conform cărora suma contractată se ridică la suma de *****.

Conchide că cererea de aplicare a măsurilor asigurătorii se află în corelaţie directă cu dispoziţiile art. 172 şi art. 214 din Codul administrativ, în continuare persistă riscul *periculum in mora.*

Consideră necesar de a ţine cont de faptul că măsura de asigurare aplicată are misiunea de a conserva situaţia existentă, a echilibra interesele concurente ale părţilor procesului şi nicidecum de a obstrucţiona activitatea organului de control, dimpotrivă neaplicarea măsurilor asigurătorii ar constitui o încălcare a obligaţiei pozitive a statului în persoana instanţelor de judecată în vederea acordării garanţiilor eficiente şi practice ce derivă din dreptul la un proces echitabil consacrat la art. 6 din Convenţie, elocventă în acest sens este concluzia Curţii Europene a Drepturilor Omului care a reiterat principiul conform căruia scopul Convenţiei nu este de a proteja drepturile teoretice sau iluzorii ci cele concrete şi efective.

În opinia reclamantei este credibilă teza că „Horus" S.R.L. este ameninţată cu dezavantaje care fac aşteptarea hotărârii în procedura principală în principiu nerezonabilă şi iluzorie. Determinantă este urgenţa măsurii şi a procedurii respective. Deci se justifică perpetuarea vătămării drepturilor pretinse pentru o perioadă îndelungată de timp până la o eventuală hotărâre definitivă, iar acest drept ar putea rămâne iluzoriu, în vederea evitării unor consecinţe grave şi ireparabile şi în scopul realizării unei protecţii legale efective a drepturilor, respectiv este întrunită şi condiţia prevăzută de art. 172 alin. (2) lit. b) Codul administrativ.

De asemenea, autoritatea publică pârâtă desconsideră drepturile legitime ale investitorilor în blocul locativ, precum şi ale subantreprenorilor, salariaţilor care au executat şi execută nemijlocit lucrările de construcţie, comportamentul nefast al pârâtului va afecta dreptul de proprietate al „Horus” S.R.L. şi ar risca să conducă la insolvenţa întreprinderii. O asemenea imixtiune cu certitudine va fi calificată ca o privare formală de bun în accepţiunea art. 1 prt. 1 CEDO.

Subliniază reclamanta că, exercitarea reală şi efectivă a dreptului protejat de art. 1 din Protocolul nr. 1 nu depinde doar de obligaţia statului de a nu produce o ingerinţă, ci poate să necesite măsuri pozitive de protecţie, în special atunci când există o legătură directă între măsurile pe care reclamantul le poate aştepta în mod legitim din partea autorităţilor şi dreptul la respectarea efectivă a „bunurilor” sale *[Oneryildiz împotriva Turciei* (MC), pct. 134], chiar şi în cauzele care implică litigii între personae *fizice sau societăţi* {Sovtransavto Holding împotriva Ucrainei, *pct. 96]*.

Indică reclamanta că, măsura de asigurare nu este aptă să prejudece fondul cauzei, din moment ce acest mecanism a fost instituit de legislatorul autohton şi urmează a fi aplicat ori de câte ori instanţa este chemată să o facă, cu respectarea exigenţelor legale.

Solicită reclamanta S.C. „Horus” S.R.L. suspendarea executării prescripţiei şi măsurilor restrictive aplicate prin procesul- verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, până la pronunţarea unei hotărâri definitive, pe marginea litigiului.

<u>Soluţia procesuală a instanţei de fond ce constituie obiect al recursului.</u>

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 iulie 2023, a fost admisă cererea S.C. „Horus” S.R.L. privind suspendarea prescripţiei şi măsurilor restrictive aplicate prin procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, fiind suspendată, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, executarea prescripţiei şi măsurilor restrictive aplicate prin procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023.

<u>Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>

Invocînd ilegalitatea încheierii instanţei de fond, la 28 iulie 2023, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a înaintat recurs asupra acesteia, apreciind ca fiind ilegal actul judecătoresc contestat.

În motivarea recursului, în esență s-a invocat că, legiuitorul a stabilit, că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiți, care urmează a fi îndeplinite cumulativ și anume- în cazul confirmării incontestabile a existenței unei suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât și paguba a cărei imitență producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, ce trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege și anume presupuneri viitoare, cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, necătând la faptul că din momentul inițierii examinării cauzei în instanțanța de judecată, careva acțiuni în detrementul reclamantului nu se întreprind, cu atât mai mult, reclamantul având posibilitata de a activa, fiind sistate lucrările efectuate la o distanță mai mica de 100 metri de la rezervorul de gaz suprateran, lucrările efectuîndu-se în realitate la o distanța de 24 metri de la rezervorul menționat, ceia ce pune în pericol și viața muncitorilor angajați de S.C. „Horus” S.R.L., care pentru a obține profit, ignore regulile de securitate, inventând diferite motive pur declarative.

Menționează recurenta că, argumentele invocate de S.C. „Horus” S.R.L. că prin prescripția contestată Agenția sistează activitatea reclamantului, ultimul neavând posibilitatea de a acorda salariile angajaților , cât și riscul ridicat de a intra în incapacitate de plată sunt nejustificate și neargumentate, deoarece activitatea reclamantului nu a fost sistată în întregime după cum invocă reclamantul, acesta având posibilitatea să activeze pe adresa Tudor Vladimirescu. Cu atât mai mult, reclamantul în mod indiscutabil va fi nevoit să întreprindă măsurile necesare pentru a securiza rezervorul suprateran de gaz.

La fel, în opinia recurentei, lipsite de temei sunt declarațiile reclamantului că îndeplinirea prescripției AST ar putea duce la falimentarea firmei, deoarece activitatea în domeniul construcției este doar una din cele 28 de sfere de activitate, încluse în certrificatul de înregistrare a S.C. „Horus” S.R.L. eliberat de ASP și publicat pe pagina web a firmei. Mai mult, activitatea de construcție nefiind sistată în întregime, ci numai pe o porțiune de teren, până la înlăturarea neconformităților.

Menționează recurenta că, în cazul existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea actului defavorabil instanța urmează să rețină, că examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța avînd numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, iar examinarea la această etapă a aspectelor invocate în cererea de chemare în judecată printr-o eventuală încheiere de suspendare, instanța riscă să dea apreciere anticipată actului contestat.

Cât privește existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparebile prin executarea în continuare a actului administrativ individual contestat, instanța pentru a dispune suspendarea executării urmează să analizeze faptul dovedirii temeiniciei solicitării, precum și faptul, că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil, ce presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantei un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptaea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit. Producerea prejudiciului imitent invocat nu a fost convingător argumentat de partea reclamantă, și nici probat în regim suficient de obiectiv și convingător, nefiind prezentate careva dovezi de punere în aplicare a încheierii contestate. La depunerea cererii privind suspendarea actului administrativ, reclamantul nu a argumentat prin ce acțiuni anume nedispunerea suspendării actului contestat ar duce la cauzarea unor daune sau prejudicii ireparabile, neargumentând și neprezentând careva probe pertinente și concludente în susținerea solicitării de suspendare a actului administrativ contestat.

Instanța nu a luat în considerație, că conform art.93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția, de care reclamant fiind facute numai niște declarații fară a fi prezentate careva argumente care ar fi putut fi examinate de instanță, cu atât mai mult în încheierea conteatată instanța menționând că „ S.C. „Horus” S.R.L. recunoaște faptul încălcării normativelor în construcție NCM G.05,03-20I3 .. ” La fel instanța de fond eronat concluzionează faptul că participanții la proces au solicitat examinarea în absență, așa declarație de Agenție nefiind facută.

Indică recurenta că, prescripția AST aplicată prin procesul verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023 contestată în instanță până la examinarea cauzei în fond nici de cum nu influențează asupra activității economice a reclamantului, neavând la etapa dată careva consecințe, nemaivorbind de consecințe ireparabile, pe când suspendarea actului administrativ individual reglamentat de art. 214 Cod administrativ fiind o măsură urgentă

și provizorie pentru a nu pune în dificultate activitatea viața și activitatea persoanei, în cazul dat activitatea S.C. „Horus” S.R.L. nefiind afectată sub nici o formă, asigurarea protecției efective fiind fundamentată pe art.nr. 3, 36, 39, 40 ,219 din Codul administrativ, dreptul în cauză nefiind un drept absolut și nu se răsfrânge asupra situațiilor expres prevăzute de lege, fiecare caz urmând a fi examinat în mod individual. Reclamantul nu a considerat necesar de a proba în instanță, pe care parte din terenul care îi aparține sunt sistate lucrările, și dacă în realitate acolo urmează să fie ceva construit, fapt ce ar urma să fie probat de reclamant nu doar declarat, ci prin prezentarea POE pe terenul în cauză.

Solicită recurentul admiterea recursului, anularea încheierii instanței de fond, cu emiterea unei noi încheieri de respingere a solicitării părții reclamante privind suspendarea executării actelor administrative contestate.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.

În conformitate cu reglementările art. 241 alin. (1); (3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit prevederilor art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special cînd:

a) hotărîrea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanţelor de fond.

Completul judiciar a constatat cu certitudine faptul că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 iulie 2023 a fost contestată cu recurs la data de 28 iulie 2023.

Pornind de la analiza curgerii termenilor detaliaţi supra, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică a fost depus în interiorul termenul legal, iar recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul î-și întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:</u>

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Colegiul consideră că recursul urmează a fi admis, din următoarele motive.

***Conform art. 192 alin. (1) Cod administrativ**, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.*

***Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

***În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ,** instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.*

***Potrivit art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ,** examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere.*

***Conform art. 243 alin. (3) Cod administrativ,** decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.*

Materialele cauzei atestă că, la data de 13 aprilie 2023 S.C. „Horus" S.R.L. a depus acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică prin care a solicitat suspendarea prescripţiei şi măsurilor restrictive aplicate prin procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, până la pronunţarea unei hotărâri definitive şi irevocabile, pe marginea litigiului; anularea procesului-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023; anularea deciziei nr. 10/23 din 14 martie 2023 prin care s-a respins cererea prealabilă.

Prin încheierea din 25 aprilie 2023 a fost admisă cererea reclamantei S.C. „Horus" S.R.L. privind suspendarea prescripţiei şi măsurilor restrictive aplicate prin procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023. Încheierea a fost contestată cu recurs.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2023 a fost admis recursul depus de Agenția pentru Supraveghere Tehnică și anulată încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 25 aprilie 2023, cu adoptarea unei noi încheieri prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea reclamantului S.C. „Horus" S.R.L. privind suspendarea prescripției și măsurilor restrictive aplicate prin procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile, pe marginea litigiului.

La data de 17 iulie 2023, reclamanta S.C. „Horus" S.R.L. a mai depus o cerere prin care a solicitat suspendarea executării prescripţiei şi măsurilor restrictive aplicate prin procesul- verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, până la pronunţarea unei hotărâri definitive, pe marginea litigiului.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 iulie 2023, a fost admisă cererea S.C. „Horus" S.R.L. privind suspendarea prescripţiei şi măsurilor restrictive aplicate prin procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, fiind suspendată,

până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, executarea prescripţiei şi măsurilor restrictive aplicate prin procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023.

Completul judiciar apreciază ca fiind neîntemeiată soluția instanței de fond din considerentele ce succed.

Potrivit art.214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, *(1) Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. (2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). (3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. (4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs,* ***fără citarea participanţilor la proces****. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.*

Respectiv, prin reglementările art. 214 Cod administrativ legiuitorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - **suspendarea executării actului administrativ individual contestat.**

Astfel, suspendarea reprezintă operaţia de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezinta o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe

durata examinării cauzei, ***<u>în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.</u>***

Potrivit art.172 alin. (2) Cod Administrativ, *motivele suspendării sînt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Astfel, prin art.172 alin. (2) Cod administrativ, legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi **suspendat doar în cazul confirmării incontestabile** a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, **trebuie să fie indicate și probate în concret**, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege rezultând, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legiuitorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

Raportînd cadrul legal la circumstanțele faptice ale cauzei, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține că, prin procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, la rubrica „Constatările și rezultatele controlului” s-a stabilit că: „ *în rezultatul verificării cu ieșire la fața locului s-a constatat că, la moment se execută lucrări de construcție montaj la blocul locativ nr, 1, faza de execuție, cofraj și armarea planșeului la cota aproximativ + 3,00, la blocul nr. 2 faza de execuție armarea coloanelor la cota aproximativ 0,00, la blocul nr.3 faza de execuție, sudură la piloni din beton armat la cota -3,00,* ***amplasarea blocului 1 este la o distanță de aproximativ 24 m de la rezervorul suprateran cu gaze al stației multicarburant.***

Totodată s-a menționast că obiectivul a fost amplasat conform documentației de proiect 345/21- 3-CBA.

- Nu există declarația privind demararea lucrărilor de construcții autorizate conform prevederilor legale, depusă la Agenție;

- Nu se completează Cartea tehnică a construcției cap. B, inclusiv verificarea completării, semnării și ștampilării proceselor-verbale privind verificarea calității lucrările ascunse și în faze determinante:

- Nu este asigurat şantierul de construcţii cu documente normative, norme compoziţionale, fişe tehnologice, etc., implementate în activitatea întreprinderii prin ordinul conducătorului:

1. ***Nu se respectă distanţele minime dintre rezervorul suprateran cu gaze al staţiei multicarburant*** *şi construcţiile de pe terenul cu nr. cadastral ***** şi *****. capitolul nr. 4, p.4.3 din normativul în construcţii NCM G.05.03-2013.*

Referinţa expresă la prevederile actelor normative pe care le-a încălcat persoana supusă controlului: Pct.5.1.2 NCMB.01.03-2016; NCMB.01.05:2019; pct.5.20 NCMB.01.04-2018; pct. 7.16-7.17 NCM E. 03.02-2014; art. 23 alin. (1) Legea nr. 163/2010; art.22 alin.(1) lit. g), 23 lit. h), 24 lit. e) Legea nr. 721/1996; pct.47 lit. b), 48 lit. c) HG nr. 361 /1996; art. 15 alin. (2) Legea nr. 721/1996."

Urmare celor constatate s-a recomantat (indicat) - înlăturarea încălcărilor stabilite în partea prescriptivă, după caz:

Siguranța antiincendiară: 1. De asigurat respectarea distanțelor minime dintre rezervorul suprateran cu gaze al staţiei multicarburant și construcțiile de pe terenul cu nr. cadastral ***** și *****. capitolul nr. 4, p.4.3 din normativul în construcții NCM G.05.03-2013.

Măsuri restrictive aplicate: Se sistează toate tipuri de lucrări **la distanța de 120/100 m** conform tab. 4.2 din NCM G.05.03-2013 Staţii multicarburant de alimentare a autovehiculelor cu combustibil lichid, hidrocarburi gazoase lichefiate și gaz natural comprimat. (f.d.10-13)

Instanța de recurs subliniază că, prin acțiunea depusă, reclamantul a formulat solicitarea de suspendare a executării prescripţiei şi măsurilor restrictive aplicate prin procesul- verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, până la pronunţarea unei hotărâri definitive, pe marginea litigiului. Iar în susținerea poziției sale a invocat că, asupra actului administrativ contestat planează suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea acestuia, precum și există pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, menționînd că, prin procesul-verbal de control al Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică nr. *****din 17 februarie 2023 au fost prescrise măsuri restrictive intruzive care paralizează activitatea economică a „Horus" S.R.L. Or, prin actul contestat sunt impuse restricţii cu efecte pecuniare substanţiale care afectează gestiunea curentă a societăţii şi care ar putea genera insolvenţa întreprinderii reclamante, precum şi afectarea drepturilor celor care interacţionează cu aceasta, inclusiv diminuarea veniturilor, disponibilizarea personalului angajat la întreprinderea reclamantă şi afectarea capitalului propriu.

Sub aspectul pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, instanța de recurs menționează că, prin pericol iminent se prezumă situații și împrejurări care sunt de natură să producă, prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, în raport cu destinatarul, prejudicii ireparabile, circumstanță ce nu se circumscrie în cazul din speță. Or, paguba iminentă, presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului.

La capitolul dat, instanța de recurs va aprecia ca neîntemeiate alegațiile S.C. „Horus" S.R.L. precum că prin prescripția contestată s-a paralizat activitatea economică a „Horus" S.R.L., or, la rubrica „**Măsuri restrictive aplicate"** s-a indicat că se sistează toate tipuri de lucrări **la distanța de 120/100 m** conform tab. 4.2 din NCM G.05.03-2013 Staţii multicarburant de alimentare a autovehiculelor cu combustibil lichid, hidrocarburi gazoase

lichefiate și gaz natural comprimat. Astfel, nu a fost sistată în întregime activitatea S.C. „Horus" S.R.L.. Drept urmare devin neîntemeiate și argumentele S.C. „Horus" S.R.L. precum că va fi în imposibilitatea de a acorda salariile angajaților, cât și că există riscul de a întra în incapacitate de plată, în condițiile în care activitatea societății reclamante nu a fost sistată în întregime, ci doar s-au sistat toate tipurile de lucrări **la distanța de 120/100 m de rezervorul suprateran de gaze.**

În context, instanța de recurs va sublinia că însuși reclamantul în cererea sa a indicat că: *„... de comun acord cu proprietarul Staţiei multicarburant au demarat deja procesul de strămutare a rezervorului de gaz lichefiat, astfel încât pe viitor să nu fie afectată zona de protecţie a acestuia..."*.

Prin urmare, S.C. „Horus" S.R.L. la depunerea cererii privind suspendarea actului administrativ contestat nu a identificat și justificat suficient de clar și efectiv acele circumstanţe care ar impune necesitatea instituirii garanției de asigurare a legalității prin suspendarea actului administrativ menționat.

Instanța de recurs odată în plus reiterează că, suspendarea executării actului administrativ nu poate fi dispusă decât în condițiile în care, reclamantul **justifică** pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, **prin analize concrete, probe exhaustive din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului execuțional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.**

În continuare Completul judiciar reține că, este de necontestat faptul că actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumția de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Totodată, suspendarea executării actului administrativ contestat este o măsură cu caracter excepţional, prevăzută de lege, care poate fi admisă numai dacă sunt întrunite, una dintre condiţiile prevăzute de lege: prezenţa suspiciunilor rezonabile în privinţa legalităţii actului administrativ contestat şi existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Este de menţionat faptul că, sarcina probaţiunii întru aplicarea suspendării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia.

De asemenea, din acreditarea ideilor mai sus expuse se desprinde şi o altă concluzie, respectiv aceea că prezumția de legalitate de care beneficiază actul administrativ este o prezumţie simplă (*iuris tantum*), în timp ce prezumţia de adevăr legal (*res iudicata pro veritate habetur*), ce caracterizează actul jurisdicţional, este o prezumţie absolută irefragabilă (*iuris et de iure*), de unde se deduce faptul că, uneori, actul administrativ are valoare juridică sau forţă normativă inferioară hotărârii judecătoreşti.

Nu în ultimul rînd Completul judiciar ține să menționeze că, la această etapă procesuală nu pot fi subsumate condiţiei cazului bine justificat motivele de ilegalitate a actului administrativ a cărui suspendare a executării se solicită, invocate în cererea de chemare în judecată. Astfel, la această etapă motivele de ilegalitate a actului invocate în

susţinerea cererii de suspendare, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiţiei referitoare la existenţa unui caz bine justificat.

Or, din analiza sumară a motivelor de nelegalitate invocate cu privire la actul a cărui suspendare s-a solicitat în cauză nu oferă indicii suficiente de răsturnare a prezumţiei de legalitate de care se bucură respectivul act, în cazul particular supus evaluării.

Instanța de recurs reiterează că, pentru conturarea cazului temeinic justificat, care să impună suspendarea unui act administrativ, instanţa nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăşi cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-şi limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt şi/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumţiei de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Completul judiciar reţine că nu este suficient ca reclamantul să afirme existenţa unor motive de nelegalitate, ci trebuie să ofere unele elemente probatorii, evidente, care fără o cercetare aprofundată să permită formarea unui dubiu asupra legalităţii actului. Aceste indicii de nelegalitate este necesar să fie evidente, pentru a putea fi identificate cu uşurinţă la nivelul aparenţelor.

Însă, argumentele reclamantului, expuse în cererea de chemare în judecată, nu înlătură prezumția de legalitate a actului administrative contestat, acestea reprezintă veritabile critici de nelegalitate care urmează să fie suficient de minuțios analizate și probate în cadrul judecării fondului acţiunii în contestare, iar la această etapă procesuală nu pot fi subsumate condiţiei cazului bine justificat.

În lumina celor elucidate anterior, Completul judiciar conchide că, de către rectamantul/intimat nu au fost invocate și aduse probe ce ar demonstra existenţa unor suspiciuni suficient de serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil precum și nu au fost aduse probe ce ar demonstra existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a acestuia.

În condițiile descrise, Completul judiciar concluzionează că, cererea reclamantului cu privire la suspendarea executării actului administrativ nu întrunește nici una din condițiile prevăzute la art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Astfel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios adminitrativ al Curții de Apel Chișinău atestă că în cazul de față instanţa de fond nu a atribuit o apreciere obiectivă circumstanţelor cauzei, motiv pentru care va admite recursul declarat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică și va anula încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 iulie 2023 și adoptă o nouă încheiere prin care se va respinge cererea depusă de S.C. „Horus” S.R.L. privind suspendarea executării prescripţiei şi măsurilor restrictive aplicate prin procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, până la pronunțarea unei hotărâri definitive asupra fondului cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit c), alin. (3), 240 alin. (3) Cod administrativ, Colegiul Civil şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Chişinău,-

D e c i d e:

Recursul declarat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică , **se admite.**

Se anulează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 iulie 2023, **și se adoptă o nouă decizie potrivit căreia:**

Cererea depusă de S.C. „Horus” S.R.L. privind suspendarea executării prescripţiei şi măsurilor restrictive aplicate prin procesul-verbal de control nr. *****din 17 februarie 2023, până la pronunțarea unei hotărâri definitive asupra fondului cauzei, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul /semnat/ Mîra Ghenadie

Judecătorii /semnat/ Dașchevici Grigore

/semnat/ Bostan Angela